

En af Nyboders mest kendte og agtede Personer paa den Tid, hvorom her skal fortælles, var den gamle, pensionerede Højbaadsmand Olufsen i Hjærtensfrydsgade. Regelmæssig hver Formiddag, naar St. Poulskirkens Taarnur slog elleve, kunde man se hans høje, lidt duvende Skikkelse træde ud af den lave Dør i det lille, énetages Hus, hvis Salslejlighed han beboede. Han var iført en noget falmet men til Gengæld yderst omhyggeligt afbørstet Overfrakke, i hvis Knaphul et bredt Dannebrogsgbaand kom tilsyne, havde en graa Cylinderhat paa sit hvide Hoved og en gammel sort Handske paa den venstre Haand, med hvilken han støttede sig til sin Paraply. Ude paa Fortovet blev han et Øjeblik staaende for paa Sømandsvis at kigge op til Skyerne og lade Blikket løbe hen over Tagryggene som over Takkelagen paa et Skib. Saa lagde han den højre Arm bag paa Ryggen og trippede langsomt og forsigtigt hen ad Fliserækken, medens samtidigt hans Kone kom tilsyne i Gadespejlet oppe foran Salsvinduet, hvorfra hun blev ved at følge ham med Øjnene, indtil